

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. M., narozený X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem,
advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
se sídlem Škroupova 1760/18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2021, č. j. PK-DSH/8071/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 16. 6. 2021 čj. MMP/195954/21,

jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dne 19. 9 2020 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1700,-Kč a náhrada nákladů řízení 1000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že nebylo prokázáno, že bylo měřeno právě vozidlo žalobce. Jako výstup z měření sloužila soustava tří snímků; registrační značka však není čitelná ani na jednom z nich. Fotodokumentace je navíc velmi nekvalitní, vozidlo nelze identifikovat ani dle jiných markantů (a ani tak správní orgán nečinil).
3. Správní orgán podle žalobce hodnotil svědecké výpovědi strážníků nesprávně a tyto nejsou dostatečně věrohodným důkazem o tom, že rychlost byla naměřena právě vozidlu žalobce. Svědecká výpověď strážníka H. není pro věc relevantní. Tento sice uvedl, že měl vozidlo v dohledu celou dobu a že záměna vozidla či řidiče je vyloučena, avšak toto tvrzení je nutno vnímat spíše jako obecnou proklamaci, než jako relevantní svědecké tvrzení o tom, co svědek svými smysly vnímal. Důvodem je, že svědek sám uvedl, že neví, v jakém okamžiku bylo vozidlo změřeno. Svědek pouze dostal informaci, že má zastavit vozidlo Volkswagen. Nadto svědek hovoří o tom, že vozidlu byla naměřena rychlost jízdy vyšší, než 70 km/h, hovoří tedy patrně o jiném případě. Zatímco svědek H. tvrdí, že řidič s naměřenou rychlostí nesouhlasil a tvrdil, že rychlost nepřekročil, druhý svědek tvrdí, že řidič naopak rychlost aprobevoval, avšak argumentoval tím, že takové překročení rychlosti v daném místě nikoho neohroží. Svědek si nadto nevzpomínal na žádné okolnosti případu – jaký byl provoz, kde byl umístěn rychloměr, apod. Jakkoliv žalobce aprobebuje, že svědecká výpověď podaná s časovým odstupem (zde skoro tři čtvrtě roku) nebude zcela podrobná, nelze vnímat jako věrohodné, když si svědek prakticky na nic nepamatuje, ale jediné, co si pamatuje je, že nemohlo dojít k záměně vozidla.
4. Oproti tomu svědek L. přímo prováděl měření. Ten vypověděl, že kolega H. postupoval na základě jeho instrukcí – tedy, že strážník L. sdělil strážníku H., aby zastavil vozidlo Volkswagen. Stran věrohodnosti výpovědi svědka L. je však podstatné, že tento uvedl, že po zastavení vozidla „zkontroloval, zda je snímek o měření v pořádku a je čitelný“. Je tedy zřejmé, že svědek L. musel hovořit o jiném měření, neboť snímek v nyní souzené věci čitelný nebyl. V prostoru pro snímek registrační značky je vidět jen černá barva, na malém snímku z měření je sotva poznat, že vůbec bylo zaměřeno vozidlo, a na velkém snímku není čitelná registrační značka.
5. Dále strážník L. uvedl, že vozidlo nebylo změřeno v zatáčce. I z tohoto tvrzení je podle žalobce zjevné, že strážník L. hovořil o nějakém jiném případě měření, neboť v nyní vedeném řízení je vozidlo měřeno v zatáčce. Byly předloženy tři snímky z měření. Na jednom z nich není vidět nic (je celý černý). Na druhém z nich je vidět měřené vozidlo, označené záměrným křížem. V jeho blízkosti se žádné jiné vozidlo nenachází. Třetí ze snímků znázorňuje vozidlo, vyfocené již z kratší vzdálenosti. Není vidět jeho registrační značka, avšak viditelné je již lépe. Na tomto snímku je však zároveň viditelné, že bezprostředně za tímto vozidlem se nachází jiné vozidlo. Které z těchto dvou vozidel bylo měřeno? Tím, že malý snímek, který je opatřený záměrným křížem, je prováděn ve velkém přiblížení a v zatáčce, nelze podle žalobce vyloučit, že změřeno bylo až druhé vozidlo. Když strážníci měřili na vzdálenost přesahující čtvrt kilometru, a tedy nemohli rozeznat vozidlo, které bylo zaměřeno.
6. Závěrem žalobce namítá, že místo přestupku bylo vymezeno nesprávně. Správní orgán totiž ve výroku rozhodnutí odkázal na GPS souřadnice, jakož i na číslo popisné budovy,

kteřá se nachází právě v místě těchto GPS souřadnic. GPS souřadnice odkazují nikoliv na místo, kde měl žalobce překročit nejvyšší dovolenou rychlost, nýbrž na místo, kde měli strážníci umístěný rychloměr (důkazem budiž právě uvedení dané souřadnice na výstupu z měření jakožto polohy rychloměru). S ohledem na skutečnost, že rychlost byla měřena ve vzdálenost přesahující čtvrt kilometru, lze označení místa ve výroku rozhodnutí považovat za zavádějící a nepravdivé. Jakkoli lze se správním orgánem souhlasit v tom, že v místě vymezeném ve výroku platila úprava nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h a byly tam dány okolnosti správním orgánem popisované (např. zástavba či vedení autobusové linky, což bylo hodnoceno jako přítěžující okolnosti), o tom, jaká byla v tomto směru situace o čtvrt kilometru jinde, tj. tam, kde k přestupku vskutku došlo, není známo vůbec nic. Žalobce tedy míní, že tato vada vymezení místa ve skutkové větě ve výroku rozhodnutí, je pro věc zcela zásadní. V rozsudku ze dne 5. 11. 2020, č. j. 8 As 334/2018 – 39, Nejvyšší správní soud ve světle výše citovaných závěrů posoudil vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dospěl k závěru, že je nedostatečné. U přestupků spočívajících v držení hovorového nebo záznamového zařízení za jízdy jsou kladeny nižší nároky na přesnost určení místa spáchání přestupku, tak nelze v nyní projednávané věci odhlédnout od skutečnosti, že GPS souřadnice použité ve výroku odkazují na místo, které je od ulice V Mlejniku vzdáleno přes 500 metrů. Ve výroku rozhodnutí tak správní orgán I. stupně vymezil dvě odlišná místa spáchání přestupku, což je v rozporu s požadavkem na individualizaci spáchaného skutku ve výroku správního rozhodnutí.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že výstup z měření obsahuje tři fotografie měřeného vozidla a nelze pochybovat o identitě vozidla. Na jedné fotografii je na vozidle umístěn zaměřovací kříž, na druhé je zachyceno celé vozidlo i s čitelnou registrační značkou a na třetí je výřez registrační značky. Není pochyb o tom, že bylo změřeno právě vozidlo tovární značky Volkswagen RZ: X. Výpovědi strážníků podle žalovaného netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti či nedůvěryhodnosti. Důkazy svědčící o osobní zaujatosti zasahujících strážníků přímo vůči osobě žalobce najevo nevyšly. Z materiálů založených ve správním spise není patrné ani žádné nestandardní chování strážníků (nepřiměřená míra horlivosti, důkladná kontrola, šikanózní jednání apod.) či existence jiných, jejich výpovědi oslabujících, důkazů. Výpovědi strážníků jsou konzistentní a v logickém kontextu, bez vážných rozporů a korespondují se spisovým materiálem - zejména s oznámením přestupku a výstupem z rychloměru a s fotodokumentací. Žalovaný je toho názoru, že není možné dovozovat nevěrohodnost strážníků pouze z některých nesrovnalostí ve výpovědích nebo z opomenutí některých detailů případu, neboť ty lze vzhledem k časovému odstupu od popisované události a předpokládanému množství případů, které mezitím tito strážníci ve službě řešili, považovat za přirozené (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 As 12/2010 - 79). Žalovaný uvádí, že z výpovědí obou strážníků je patrné, že skutkové okolnosti případu, které jsou z povahy věci u každého případu specifické a rozdílné, si pamatují přesně a jasně, jejich výpovědi se v podstatných okolnostech shodují. Strážník H. vypověděl, že kolega, který prováděl obsluhu radaru, mu nahlásil, že přijíždějící vozidlo černé barvy, tovární značky VW překročilo nejvyšší dovolenou rychlost jízdy, a toto zastavil, přičemž druhý strážník L. vypověděl, že naměřil vozidlu tovární značky VW rychlost jízdy 65 km/h, a toto oznámil kolegovi, který předepsaným způsobem vozidlo zastavil. Oba strážníci záměnu vozidla ve své výpovědi vyloučili. Skutečnost považuje žalovaný za prokázanou také s ohledem na oznámení sepsané na místě, kde je strážníky vepsáno, že bylo zastaveno vozidlo RZ: X, a dále s

hledem na fotodokumentaci pořízenou strážníky, která je na straně č. 5 spisové dokumentace správního orgánu I. stupně, z které je evidentní, že bylo zastaveno vozidlo RZ: X a strážníkem kontrolován řidič právě tohoto vozidla. Ze snímků je zcela evidentní, že záměrný kříž je zřetelně vycentrován na střední část měřeného příjíždějícího vozidla, přičemž vozidlo je na fotodokumentaci situováno v přímém směru k rychloměru, čemuž odpovídá i pozice kol vozidla, která tento přímý pohyb vozidla naznačuje. Také strážník L., který prováděl obsluhu radaru, při ústním jednání konstatoval, že se nejednalo o měření v zatáčce, neboť za takové situace by vozidlo žalobce v měřicím zařízení vidět nemohl. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25.06.2015, č. j.: 9 As 290/2014 – 53, (dostupný na www.nssoud.cz), konstatoval, že místo spáchání přestupku bylo specifikováno číslem silnice, názvem blízké obce, čerpací stanice, směrem jízdy a výší povolené rychlosti v úseku. Nejvyšší správní soud považuje takové vymezení za dostatečné a nevidí důvod, proč by za této situace bylo nutné místo spáchání přestupku vymezit i GPS souřadnicemi. Jistě by tak bylo určeno ještě konkrétněji, nicméně není potřebné, aby bylo místo spáchání přestupku vymezeno na metr přesně (srovnej také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. i. 9 As 291/2014 - 39). Je totiž zřejmé, v jaké konkrétní části silnice č. 1/7 byla rychlost vozidla měřena a jaká byla na tomto úseku nejvyšší povolená rychlost. Žalovaný je tudíž s ohledem na uvedený rozsudek NSS toho názoru, že místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku není správním orgánem I. stupně vymezeno chybně, jelikož je zřejmé, že rychlost byla vozidlu změřena v Plzni, na vozovce pozemní komunikace ulice Zábělská, v úseku mezi ulicemi Pod Rozhlednou a V Brance, ve směru jízdy z centra města, v blízkosti domu č. 113. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že podané odvolání bylo bez udání odvolacích důvodů, přičemž žalobce námitky uplatnil až v podané žalobě - více jak po roce a dvou měsících od spáchání přestupku, přičemž před správním orgánem I. stupně i odvolacím správním orgánem byl zcela pasivním. K tomu lze poukázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 04.12.2013, č. j. 1 As 83/2013 -60, podle kterého „je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová.“

8. Žaloba není důvodná.
9. Soud neshledal důvodnou námitku, podle níž nebylo prokázáno, že bylo měřeno právě vozidlo žalobce. Soud stejně jako oba správní orgány považuje opatřené podklady ve spise (zejména oznámení přestupku, úřední záznam, záznam o přestupku z radaru, výpovědi zakročujících strážníků) a tímto provedené dokazování za dostatečné a vedoucí k jedinému logickému závěru, že se přestupku dopustil žalobce.
10. Bylo nepochybně zjištěno, že strážník L. obsluhoval předmětného dne radarové zařízení a zjistil překročení rychlosti vozidla VW. Toto oznámil kolegovi H., který stál vedle něho a který zastavil uvedené vozidlo. Od změření do zastavení měli strážníci vozidlo na dohled. Strážník H. potvrdil, že měl vozidlo na dohled stále od oznámení překročení rychlosti kolegou do zastavení vozidla, kdy v řidiči ztotožnil žalobce. Strážník L. rovněž vyloučil možnost záměny s tím, že po změření zkontroloval čitelnost fotografií. Tyto jednoznačně dokazují zaměření vozidla žalobce s příslušnou RZ.
11. Tyto zjištěné skutečnosti soud považuje za zásadní, nerozporné a jednoznačně dokazující spáchání přestupku žalobcem, který v inkriminované době v místě přestupku řídil vozidlo

VW výše uvedené RZ. Registrační značka na záznamu o přestupku je čitelná a na změřeném vozidle je záměrný kříž. Není pochyb o tom, že fotografie přibližující RZ je výřezem ze snímku celého vozidla.

12. Žalobce byl s vozidlem vzápětí po změření zastaven městskou policií. Strážníci byli ve věci vyslechnuti a v podstatných okolnostech případu vypovídali shodně, tudíž jejich výpovědi jsou věrohodné. Strážníci potvrdili, že změřili překročení rychlosti vozidlu VW, jehož řidiče následně zastavili a zkontrolovali a ztotožnili v něm žalobce. Přitom potvrdili, že vozidlo měli od změření do zastavení na dohled, tudíž záměna je vyloučena.
13. Rozdíly ve výpovědích strážníků jsou pouze v nepodstatných okolnostech, nesnižují věrohodnost výpovědí a odpovídají tomu, že od spáchání přestupku do podání výpovědi uplynulo mnoho měsíců, tudíž některé okolnosti si strážníci přirozeně již nevybavovali. Svědek H. uvedl, že pravděpodobně šlo o rychlost nad 70 km/h, ale nikoli přes 80 km/h. Tudíž si byl vědom, že nešlo o velmi vysoké překročení rychlosti, skutečná naměřená rychlost se od strážníkem tvrzené liší jen o několik km/h. Oba strážníci si také pamatovali, že žalobce trval na projednání věci před správním orgánem a že s nimi o naměřené rychlosti diskutoval, byť neuváděli stejné detaily této diskuse. Podle strážníka L. žalobce zdůrazňoval, že nikoho neohrozil, a podle strážníka H. žalobce oznamoval, že ho z toho vysekají právníci. Vyjádření strážníků si takto neodporují, spíše se doplňují.
14. Strážník L. rovněž vyloučil, že by bylo měřeno v zatáčce, protože uvedl, že by na vozidlo neviděl. Vozidlo je měřeno na příjezdu a podle polohy kol vozidla a polohy na snímku nejde o měření v zatáčce. Soud proto neshledal ani námitku, že bylo měřeno v zatáčce, důvodnou.
15. Místo spáchání přestupku je v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vymezeno následujícím způsobem: „v Plzni, na vozovce pozemní komunikace ulice Zábělská, v úseku mezi ulicemi Pod Rozhlednou a V Brance, ve směru jízdy z centra města, řídil motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen Passat, RZ: X, přičemž v uzavřené obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena na 50 km/h, mu byla ze strany Městské policie Plzeň, v blízkosti domu č. 113 (GPS souřadnice - šířka 49°45'53.51"N, délka 13°26'17.22"E)...“
16. Z uvedené citace je zřejmé, že správní orgán nespécifikoval místo spáchání přestupku pouze souřadnicemi GPS, nýbrž i označením města, názvem ulice, upřesněním úseku této ulice nejbližšími křižovatkami, směrem jízdy a výší povolené rychlosti. Těmito údaji je místo spáchání přestupku podle názoru soudu určeno nezaměnitelným způsobem. Označení je podobně přesné jako v případě zmiňovaném shora žalovaným a rozhodovaném rozsudkem NSS ze dne 25. 6. 2015 čj. 9 As 290/2014-53. Za této situace nezpůsobuje vadu výroku okolnost, že GPS souřadnice odkazují nikoli přesně na místo spáchání přestupku, ale na místo, kde bylo umístěno radarové zařízení, tj. o několik stovek metrů dále, když rozhodující a dostatečně přesné je slovní vyjádření místa přestupku.
17. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“)
18. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (dle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. června 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně